

کودک آزاری مدرن زیر سایه والدین خیلی مهربان و سخت گیر! سلامت

یک روان‌درمانگر کودک، نوجوان و خانواده می‌گوید: «یکی از مصداق‌های کودک آزاری مدرن والدینی هستند که سخت‌گیری‌های عجیب و غریبی روی کودکانشان دارند. سخت‌گیری‌هایی چون اجازه ندادن به کودک برای ارتباط با همسالانش، ثبت نام کلاس‌های متنوع، آموزش مستقیم قبل از ۷ سالگی و ...»

یک روان‌درمانگر کودک، نوجوان و خانواده می‌گوید: یکی از مصداق‌های کودک آزاری مدرن والدینی هستند که سخت‌گیری‌های عجیب و غریبی روی کودکانشان دارند. سخت‌گیری‌هایی چون اجازه ندادن به کودک برای ارتباط با همسالانش، ثبت نام کلاس‌های متنوع، آموزش مستقیم قبل از ۷ سالگی و ... مواردی که جلوی رشد اجتماعی کودک را می‌گیرد.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از خبرآنلاین، دنیای کودکی اگر تا پیش از این در بازی‌های خیابانی و ارتباط و گرفتن گسترده بچه‌ها با همسالانشان و به‌طور خلاصه کودک‌کشی و گذشت، حالا در برنامه‌ریزی‌های خلاصه شده که کودک را وسیله‌ای برای چشم و هم‌چشمی کرده‌اند. کودکانی که از ۵، ۶ سالگی پا به کلاس‌های آموزشی می‌گذارند و اوج کودکی‌شان در پشت میز نشینی خلاصه می‌شود. والدینی که سطح توقعات و انتظاراتشان از کودکان بالاتر از حد نرمال می‌رود و گمان می‌کنند اگر قبل از رسیدن به سن ۷ سالگی حروف الفبا را بلد باشند یا فلان ساز و فلان ورزش را در لیست هنرمندی‌هایشان داشته باشند، کودک به مراتب بهتری تربیت کرده‌اند، اما علم روان‌شناسی و به‌صورت گسترده‌تر مطالعات جامعه‌شناختی نشان می‌دهد که این نوع رفتارها و این شیوه تربیتی با کودکان نوع جدیدی از کودک آزاری است که می‌توان آن را کودک آزاری مدرن دانست.

حسام فیروزی، روان‌درمانگر کودک، نوجوان و خانواده هم این عبارت را تایید کرده و گفته است: در حیطه آموزش، والدین به شدت کودکان را تحت فشار قرار می‌دهند و لحاظ نمی‌کنند که کودک در چه سنی، چه نوع آموزش‌هایی را می‌تواند بگیرد و عملاً انگار که خط تولید کودک را لحاظ نمی‌کنند. در واقع آنها فکر می‌کنند که یک کودک سه ساله با یک کودک ۷ ساله و یک کودک ده ساله با یک آدم بزرگ ۳۰ ساله باید یک جور آموزش ببینند.

گمان اشتباه!

نوروز امسال بود که در یک برنامه تلویزیونی با مجری‌گری احسان علیخانی در ساعات پایانی شب، کودک ۲ ساله‌ای مهمان برنامه بود که حروف الفبا را بلد بود و می‌توانست کلمات و جملات متفاوتی را بخواند. نکته‌ای که در این برنامه قابل توجه بود این است که پدر و مادر اصرار زیادی داشتند تا کودکانشان تمام جملات را بخواند در حالی که کودک بسیار خسته بود و دائم بی‌قراری می‌کرد. با این حال پدر و مادر ذوق زیادی داشتند که نشان دهند کودکانشان در سنی بسیار پایین مهارت‌های بالایی دارد؛ اما کودکی این کودک چه می‌شود؟ او در بهترین حالت ۵ سال از همسن‌ها و سالان خود جلوتر است و عملاً در ارتباط گرفتن با همسالان خودش دچار مشکل می‌شود.

علاوه بر این دلیل اصرار برای یادگیری و آموزش کودکان قبل از سن مشخص شده چه می‌تواند باشد؟ برخی معتقدند از کودکان برای چشم و هم‌چشمی استفاده ابزاری می‌شود و برخی دیگر معتقدند خانواده‌ها به دلیل عدم آموزش گمان می‌کنند که این فرایندها به تربیت کودکان کمک می‌کند و قطعاً با این آموزش‌ها برای آنها سنگ تمام می‌گذارند اما در نهایت عدم آموزش منجر به کودک آزاری می‌شود؛ یک کودک آزاری از نوع مدرن!

ایپدمی کلاس‌های آموزشی برای کودکان حالا انگار تبدیل به یک مسابقه شده است؛ هرچقدر کلاس بیشتر، کودک بهتر. تا جایی که می‌بینیم بسیاری از کودکان در سن قبل از پیش‌دبستانی از کلاس‌های ورزشی گرفته تا موسیقی و زبان‌های انگلیسی ثبت نام شده‌اند و تمام هفته را درگیر هستند.

این در حالی است که فرصت خلاقیت از این کودکان گرفته می‌شود و پس از مدتی از تمام این کلاس‌ها زده می‌شوند و تاثیر مستقیمی در تحصیلشان در سال‌های بعد می‌گذارد. مصداق آن هم کودکی است که در سن ۶ سالگی هم کلاس پیانو می‌زند، هم کلاس زبان انگلیسی، هم شنا و هم در پیش دبستانی حروف الفبا را یاد می‌گیرد. این کودک از نگاه پدر و مادرش بهترین و مفیدترین زندگی را سپری می‌کند و قطعاً تربیت فوق‌العاده‌ای خواهد داشت اما واقعیت این است که کودکان تا قبل از سن ۷ سالگی تنها باید کودکی کنند و با بازی کردن خلاقیت‌هایشان را کشف کنند و هیچ آموزشی به صورت مسقیم به آنها داده نشود.

مهم‌ترین مصداق کودک‌آزاری، انتخاب مدارس سخت‌گیر

حسام فیروزی، روان‌درمانگر کودک، نوجوان و خانواده این نوع کودک‌آزاری را کودک‌آزاری مدرن می‌داند و در توضیح آن به «خبرآنلاین» می‌گوید: «در مورد کودک‌آزاری مدرن مصادیق زیادی را می‌شود مورد بررسی قرار داد که یکی از آنها والدینی هستند که سخت‌گیری‌های عجیب و غریبی روی کودکانشان دارند. سخت‌گیری‌هایی که می‌تواند نظم باشد، می‌تواند درس باشد، می‌تواند تمرین پیانو باشد یا هر چیز دیگری. در واقع شاید امروز مهم‌ترین کودک‌آزاری مدرن عدم آموزش والدین است.»

یعنی وقتی که والدین آموزش نینند، عملاً کودک را مورد آزار قرار می‌دهند. در حیطه آموزش، والدین به شدت کودکان را تحت فشار قرار می‌دهند و لحاظ نمی‌کنند که کودک در چه سنی، چه نوع آموزش‌هایی را می‌تواند بگیرد و عملاً انگار که خط تولید کودک را لحاظ نمی‌کنند. در واقع آنها فکر می‌کنند که یک کودک سه ساله با یک کودک ۷ ساله و یک کودک ده ساله با یک آدم بزرگ ۳۰ ساله باید یک جور آموزش ببیند. همین که والدین تفاوت بین یک کودک و نگاهش به دنیا و نگاه یک آدم بزرگ به دنیا را لحاظ نمی‌کنند در فرزندپرورششان شکل می‌گیرد و تاثیر مستقیم می‌گذارد.»

فیروزی معتقد است که امروز کودک‌آزاری حتماً شامل داغ‌کردن بچه یا آزار جنسی و تنهایی‌دادن نیست؛ «البته زمانی که والدین به کودکانشان می‌گویند به بخش‌های خصوصی‌شان دست نزنند و اگر کسی دست زد به آنها اطلاع دهند ولی وقتی کودک از والدین در مورد بخش‌های خصوصی‌اش می‌پرسد، والدین با واکنش‌های عجیبی به کودک پاسخ می‌دهند و می‌گویند این چه حرفی است که می‌زنی و سعی دارند تا او را از سوال پرسیدن منع کنند. این در حالی است که اگر این آموزش‌ها درست داده نشود، مصداق کودک‌آزاری است. کودکی که به بخش‌های خصوصی‌اش دست می‌زند یا به دلیل کنجکاوی می‌خواهد بخش‌های خصوصی دوستش را ببیند و با تنبیه‌هایی از سوی والدین مواجه می‌شود، مصادیق کودک‌آزاری است. مهم‌ترین مصداق کودک‌آزاری انتخاب مدارس است که به شدت سخت‌گیر هستند، از همان سال‌های اول برای بچه‌ها تست می‌گذارند، آموزش‌های به شکل مستقیم را قبل از ۷ سالگی شروع می‌کنند و آموزش‌های بسیار سختی می‌دهند که به هیچ‌وجه با سن این بچه‌ها متناسب نیست. در واقع کودکان از پیش دبستانی و قبل از آن با آموزش‌هایی روبه‌رو می‌شوند که تمام خلاقیت آنها را از بین می‌برد.»

آموزش والدین، مهم‌ترین راه نجات کودکان

روان‌درمانگر کودک، نوجوان و خانواده می‌گوید: «نوع دیگری از کودک‌آزاری که می‌توانیم به آن اشاره کنیم این است که والدین کودکانشان را به خودشان وابسته می‌کنند و همه کارهایشان را انجام می‌دهند و اجازه نمی‌دهند که کودک مستقل باشد. مصداق دیگر آن این است که والدین جلوی دوست پیدا کردن بچه‌هایشان را می‌گیرند و اجازه نمی‌دهند بچه‌ها با تلفن با دوست‌هایشان حرف بزنند یا دوستانشان به خانه‌شان بیایند یا آنها به خانه دوستانشان بروند. در واقع والدینی که جلوی ارتباط بچه‌ها را می‌گیرند جلوی رشد اجتماعی کودک را می‌گیرند و این کودک‌آزاری مدرن محسوب می‌شود. اینها مصادیقی هستند که می‌شود در مورد آنها صحبت کرد و اگر قرار باشد راهکاری وجود داشته باشد، راهکار آموزش است. در واقع من راهکار بهتری از آموزش نمی‌دانم که والدین در کارگاه‌های آموزشی آموزش ببینند و بدانند که کودک‌آزاری چیست، کودکشان در چه سطحی است و چه انتظاراتی می‌توانند داشته باشد؛ زیرا وقتی انتظارشان بالاتر از واقعیت قرار می‌گیرد،

می‌تواند کودک و آزاری را در شکل‌های مختلف از خشم گرفته تا موارد دیگر ایجاد کند و این عامل برای کودک آسیب‌زاست.